

A Rendszerváltó Archívum 2017/3. számának szerzői

Bakos István (Bánfa, 1943)

Művelődésszervező. Pályáját agronómusként kezdte, majd az ELTE Bölcsészettudományi Karán magyar-népművelés szakán tanult. 1970-ig az Eötvös Kollégium diákja volt, azóta a hazai civil társadalom építésének aktív résztvevője. Pályája során tudományos kutatóként, kutatásszervezőként és köztisztviselőként dolgozott: a Magyar Tudományos Akadémia Tudományszervezési Intézetében (1970-73), a Termelészövetkezetek Országos Tanácsában (1973-1975), a kormány Tudománypolitikai Bizottságában (1975-1978), az MM Tudományszervezési Intézetében, majd a Művelődési Minisztériumban (1979-1994). 1994-től 1999-ig a Magyarok Világszövetsége választott főtitkára, 1999-2004 között a Nemzeti Tankönyvkiadóban főosztályvezető, a határon túli magyar oktatás és tankönyvellátás menedzsere nyugdíjazásáig.

Havasi Dániel (Pécs, 1981)

Politológus diplomát szerzett 2004-ben a Pécsi Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karának Politikai Tanulmányok Tanszékén. 2005-től a Terror Háza Múzeum munkatársaként, majd az Emlékpont Múzeum programkoordinátoraként tevékenykedett. 2014-től a RETÖRKI munkatársaként a rendszerváltást követő földkárpótlás, valamint a borsodi nehézipar csődjének és privatizációjának kortanúival, 2016-tól pedig az MDF vidéki szervezőivel és fontos szereplőivel rögzít interjúkat.

Jónás Róbert (Csenger, 1978)

Történelem szakon szerzett diplomát 2015-ben a Kodolányi János Főiskolán, ahol jelenleg Nemzetközi Tanulmányok mesterszakos hallgató. A főiskola és a RETÖRKI közös kutatói ösztöndíjpályázatának keretében 2016 júniusa és decembere között fél évet kutatói ösztöndíjként töltött az Archívumban. 2017-től a RETÖRKI Archívum munkatársa.

Kiss Gy. Csaba (Budapest, 1945)

Irodalomtörténész, művelődéstörténész. 1995-2010 között az ELTE Bölcsészettudományi Karán a Művelődéstörténeti Tanszék docense. Több külföldi egyetemen is oktatott vendégtanárként, így a berlini Humboldt Egyetemen, a Zágrábi Egyetemen, a nyitrai Konstantin Filozófus Egyetemen, a prágai Károly Egyetemen és a Varsói Egyetem Hungarológiai Tanszékén is. A Magyar Tudományos Akadémia doktora. Fő kutatási területei a közép-európai nacionalizmusok, a nemzet reprezentációja, magyar-szomszédnépi kapcsolatok és az irodalom szerepe a demokratikus átalakulásban. 1987-ben a Magyar Demokrata Fórum alapító tagja.

Lezsák Sándor (Kispest, 1949)

Költő, politikus. 1968-ban érettségizett a budapesti Madách Imre Gimnáziumban. 1969 és 1974 között képesítés nélküli tanító volt Lakiteleken, a szikrai tanyasi iskolában, 1974-től általános iskolai tanár Lakiteleken. 1975-ben a szegedi Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán szerzett magyar-történelem szakos tanári diplomát. 1969 és 1985 között a lakiteleki Művelődési Ház népművelője. 1979-ben a fiatal írók lakiteleki

találkozójának egyik szervezője. 1985-től a Bethlen Gábor Alapítvány vidéki titkára, 2009 óta Kuratóriumának elnöke. 1987. szeptember 27-én az ő kertjében tartották meg az első lakiteleki találkozót, ahol az MDF alapító tagja lett. 1988-tól a párt elnökségi tagja, alelnöke, 1996 és 1999 között országos elnöke. 2004-ben kizárták az MDF-ből, 2006-tól a Nemzeti Fórum elnöke. 1991-től a Lakiteleki Alapítvány és Népfőiskola alapítója, kuratóriumi elnöke. 1994 óta országgyűlési képviselő, az MDF, majd 2006 óta a Fidesz frakciójában. Az Országgyűlés alelnöke.

Madácsy Tamás (Szeged, 1974)

A Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán, majd 2001-ben a Károli Gáspár Református Egyetem történelem szakán szerzett diplomát. Részt vett a Terror Háza Múzeum állandó kiállításának létrehozásában, megnyitása után pedig az időszakos kiállításokhoz kapcsolódó kutatómunkában. Dolgozott az újonnan létesülő hódmezővásárhelyi kiállítóhelyek – a Holokauszt Emlékhely, valamint az Emlékpont Múzeum–Fél Évszázad Vásárhelyen – tartalmi összeállításán, melyeknek 2006-tól igazgatója lett. Oral history kutatásokat folytatott a szovjet munkatáborok és a vészkorszak túlélőivel; 2014-től pedig a RETÖRKI munkatársaként a rendszerváltást követő földkárptólás, valamint a borsodi nehézipar csődjének és privatizációjának kortanúival rögzít interjúkat.

Szalai Attila (Budapest, 1950)

Újságíró, politológus, diplomata, a Károli Gáspár Református Egyetem oktatója. 1976 és 1990 között Varsóban élt, az Interpress külső munkatársaként tevékenykedett és különböző lengyel lapokban publikált. A rendszerváltás után a kilencvenes években az *Új Magyarország* és a *Napi Magyarország* munkatársa, előbbinek főszerkesztő-helyettese, majd főszerkesztője, utóbbinak alapító főszerkesztője volt. 1993 és 1995 között a Varsói magyar nagykövetség sajtótitkára, 2001 és 2005 között a Varsói Magyar Kulturális Intézet igazgatója. 2005-től 2009-ig a Külügyminisztérium vezető főtanácsosa. 2009 és 2013 között a Varsói magyar nagykövetség sajtó- és kulturális tanácsosa, majd első beosztottja.

Szeredi Pál (Budapest, 1955)

Kutatótörténész. Az 1980-as évektől foglalkozik a magyar népi mozgalom történetének feltérképezésével. Monográfiát készített Kovács Imre parasztpárti politikus pályafutásáról, Püski Sándor könyvkiadó politikai tevékenységéről, a Nemzeti Parasztpárt és a Petőfi Párt történetéről. Feldolgozta az *Új Látóhatár* című müncheni folyóirat és a magyar népi emigráció történetét. Létrehozta a www.ujlatohatar.com című weboldalt, a magyar emigráció történetének átfogó archívumát. A Nemzetépítő demokratikus ellenállás 1956 és 1987 közötti krónikáját, valamint annak dokumentumait három kötetben foglalta össze.

Szilcz Eszter (Pécs, 1980)

A Terézvárosi Két Tannyelvű Általános Iskola és Gimnáziumban érettségizett. Az SZTE Juhász Gyula Pedagógusképző Karán szerzett magyar nyelv és irodalom – művelődésszervező/média szakos diplomát, majd a Szegedi Tudományegyetemen andragógia mesterszakot végzett. 2013-tól a RETÖRKI munkatársa, jelenleg az ELTE Történelemtudományi Doktori Iskola Művelődéstörténeti programjának doktorandusz hallgatója.